

Nú kom vár

Orð: Torleif Johannesen, 09.05.2020

Lag: Ásbjörn Berthelsen, 05.05.2020

1. Nú kom vár, vit leing - i hav - a bíð - að, sól - in hækk - ar, lýkk - an kenn - ist
 2. Fólk og fæ vit fagn - a hvørj - um vár - i, best - a tíð á ár - i ver - a
 3. Fegn - ir fugl - ar syngj - a hátt við gleð - i, mak - a, reið - ur ynskj - a all - ir
 4. Smá - lomb kom - a, spæl - a sær á bø - i, blóm - ur sprett - a upp úr dökk - u
 5. Lívs - lóg ir, ið al - heim upp - i hald - a, so at vár - ið, summ - ar, vet - ur

blíð. Ljós - ið treing - ir myrkr - ið burt so líð - a, dag - ar
 man. Trú - fast vitj - ar her á hvørj - um ár - i, megn - ar
 sær. Ung - ar teirr - a kenn - a lívs - ins meg - i, mat og
 mold. Líð - ir grønk - ast, tað er liv og føð - i, vár - ið
 heyst, kom - a, far - a utt - an vit teim vald - a, men her

leingj - ast, nátt - in styt - ist tí. Vár er lív og end - ur - nýggj - ar
 tað, ei ann - ar megn - a kann. Vár er lív og end - ur - nýggj - ar
 bún - a ein - hvør teirr - a fær. Undr - and i vit skoð - a nýggj - a
 end - ir - føð - ir goml - u fold. Undr - and i vit skoð - a nýggj - a
 liv - a, gáv - ur fá - a flest. Takk - and i vit mót - tak - a sjálvt

lív - ið, øll nátt - úr - an vakn - ar upp til nýggj - a tíð.
 lív - ið, øll nátt - úr - an vátt - ar, tað er vist og satt.
 lív - ið, sum her føð - ist tyr - i eyg - um vár - um nú.
 lív - ið, sum her lívg - ast dag um dag á vár - i fold.
 lív - ið, undr - ast tí at Gud er lívs - ins góð - i Gud.

Nú kom vár, vit leingi hava biðað,
sólin hækkar, lýðkan kennist blíð.
Ljósið treingir myrkrið burt so líða,
dagar leingjast, náttin styttest tí.
Vár er lív og endurnýggjar lívið,
øll náttúran vaknar upp til nýggja tíð.

Fólk og fæ vit fagna hvørjum várið,
besta tíð á árið vera man.
trúfast vitjar her á hvørjum árið,
megnar tað, ei annar megna kann.
Vár er lív og endurnýggjar lívið,
øll náttúran váttar, tað er vist og satt.

Fegnir fuglar syngja hátt við gleði,
maka, reiður ynskja allir sær.
Ungar teirra kenna lívsins megi,
mat og búna einhvør teirra fær.
Undrandi vit skoða nýggja lívið,
sum her føðist fyri eygum várum nú.

Smálomb koma, spæla sær á bøi,
blómur spretta upp úr døkku mold.
Líðir grønskast, tað er lív og føði,
várið endurføðir gomlu fold.
Undrandi vit skoða nýggja lívið,
sum her lívgast dag um dag á vári fold.

Lívslógir ið alheim uppi halda,
so at várið, summar, vetur, heyst,
koma, farauttan vit teim valda,
men her liva, gávur fáa flest.
Takkandi við móttaka sjálvt lívið,
undrast tí at Gud er altíð góður Gud.

Gudi tókk, vit fegin vilja siga,
lívsins skapari og Harri er.
Og til hann vit støðugt vilja biðja:
Lær os lívið – signa vára ferð!
Tá vårt lív er merkt av tínum lívið,
og tá signar tú vårt fólk og føðiland.

Orð: Torleif Johannesen, mai 2020.
Lag: Ásbjørn Berthelsen, mai 2020.